

Μνήμη των ομοζύγων Αγίων Χρυσάνθου και Δαρείας (19 Μαρτίου)

/ [Βίοι Αγίων](#)

Σήμερα, η Εκκλησία μας τιμά τη μνήμη των συζύγων αγίων μαρτύρων Χρυσάνθου και Δαρείας και μάς υπενθυμίζει, μέσω του ζεύγους αυτού, ότι στο δρόμο προς την αγιότητα δεν υπάρχουν διακρίσεις και αποκλεισμοί, αφού αποδεδειγμένα πολλοί συνάνθρωποί μας, ακολουθώντας είτε τη μοναστική οδό είτε τον έγγαμο βίο, αξιώθηκαν να συμπεριληφθούν στη χορεία των Αγίων τής Εκκλησίας. Αρκεί ο άνθρωπος να σηκώνει τον προσωπικό του σταυρό με υπομονή, αγάπη και ταπείνωση.

Ο Άγιος Χρύσανθος ήταν γιος ειδωλολάτρη συγκλητικού και έζησε στην Αλεξάνδρεια κατά τους χρόνους του βασιλιά Νουμεριανού, γύρω στο 285 μ.Χ. Η πληροφορία ότι ασπάσθηκε το Χριστιανισμό εξόργισε τον πατέρα του, ο οποίος αρχικά τον υπέβαλε σε βασανιστήρια και τελικά αποφάσισε να τον νυμφεύσει δια της βίας με την Ελληνίδα ειδωλολάτρισσα Δαρεία, ελπίζοντας ότι αυτή θα τον έπειθε να επιστρέψει στην πατρική του θρησκεία.

Αντί του επιθυμητού για τους ειδωλολάτρες αποτελέσματος, η χάρις του Παναγίου Πνεύματος βοήθησε τον Χρύσανθο να κατηχήσει με αγάπη και αφοσίωση τη σύζυγό του και να την οδηγήσει στο Βάπτισμα. Αποφασίζοντας από κοινού να ακολουθήσουν την οδό της εγκρατείας, επιδόθηκαν στο κήρυγμα του λόγου του Θεού και στη διακονία των φτωχών. Η εξέλιξη αυτή προκάλεσε την οργή και το φθόνο των ειδωλολατρών, οι οποίοι και υπέβαλαν τους Αγίους σε φρικτά βασανιστήρια και μαρτυρικό θάνατο.

Η ιερότητα και το δέος που θα πρέπει να διέπουν την ενδοσυζυγική σχέση είναι εφάμιλλη της σχέσεως Χριστού και Εκκλησίας. Καλούνται οι σύζυγοι να ασκηθούν με αφοσίωση, αγάπη, ταπείνωση και υπομονή, και με τη χάρη του Θεού, είναι δυνατό και αναγκαίο, μέσα από τη συζυγική σχέση, να φθάσουν στην ολοκλήρωση και τον αγιασμό.

Του Επισκόπου Μεσαορίας Γρηγορίου